

XIV. EESTI PANGA NÕUKOGU

Eesti Panga nõukogu (EPN) pädevus on kindlaks määratud Eesti Panga seadusega. Selle kohaselt on EPN **panga kõrgeim organ** ning **teostab järelevalvet panga kogu tegevuse üle**. EPNi ainupädevuses on **rahapoliitika kujundamine ja selle teostamise abinõude kindlaksmääramine, panga juhtivorganite moodustamine**, sh ettepaneku tegemine Vabariigi Presidendi panga presidendi ametissenimetamiseks. EPN kinnitab **panga eelarve**, esitab Riigikogule **panga aastaaruande**, otsustab **uute rahatähtede ja müntide käibelelaskmise**.

1999. aastal jätkas tööd **Eesti Panga nõukogu** 1998. aastal kinnitatud koosseis: esimees **Mart Sõrg**, liikmed **Ants Järvesaar, Kalev Kukk, Vahur Kraft, Mati Meos, Hindrek Meri, Jüri Sepp** ja **Erik Terk**. Vabariigi President nimetas nõukogu liikme **Mihkel Pärnoja** 24. märtsil 1999 majandusministriks, mistõttu tema kuulumine nõukogu koosseisu peatati. Eesti Panga nõukogu asendusliikmeks nimetas Riigikogu 8. juunil **Kalle Jürgensoni**.

EPNi tähelepanu keskmes olid 1999. aastal **krediidiasutuste seaduse uue redaktsiooni** rakendamise tulenevad küsimused. 1. juulil 1999 kehtima hakanud uus krediidiasutuste seadus on oluline tähis Eesti panganduse arengus. See on varasemast enam orienteeritud vastavusele Euroopa Keskpanga poolt aktsepteeritud nõuetega ja võimaldab tõhustada eelkõige pangajärelevalvet. EPNi tähelepanu oli suunatud krediidiasutuste seaduse uuest redaktsioonist ja hoiulaenuühistu seadusest¹ tulenevatele muudatustele raha- ja pangapoliitika sisus ja meetmetes (krediidiasutuste usaldatavusnormatiivides, tegevuslubade väljaandmise korras, pangas olulise osaluse omandamises, krediidiasutuste aruandluses jmt).

Nõukogu formuleeris oma otsuses **põhiseisukohad finantssektori järelevalve institutsionaalse reformi küsimuses**. Panga-, kindlustus- ja väärtpaberijärelevalve ühendamine on Eesti tingimustes, tulenevalt finantsturgude väiksusest, igati põhjendatud, otstarbekas ja perspektiivne. Rahvusvahelisi suundumusi silmas pidades ning arvestades Eesti eelseisvat ühinemist Euroopa Liiduga, on ühtse järelevalveasutuse sobivaim organisatsiooniline vorm sõltumatu avalikõiguslik juriidiline isik. Ühtse järelevalve moodustamist tuleb alustada seadusandluse reformist, mille eelduseks omakorda on poliitiline konsensus antud küsimuses.

Septembris kinnitas EPN oma otsusega **Eesti Panga kasumijaotuse strateegia** järgneviks kolmeks aastaks. Lähtuti sellest, et keskpanga kasumijaotuse põhimõtted peavad toetama Eesti rahapoliitika põhieesmärke ning kasumi jaotus ei tohi nõrgestada Eesti rahasüsteemi stabiilsust. Eesti Panga kasumijaotuse strateegia seoti kohustustevaba välisvaluutareservi suhtega sisemajanduse koguprodukti ja laiemasse rahaagregaati.

EPN täiendas ka **Eesti Panga strateegilist arengukava**². Keskpanga strateegilise arengu prioriteetideks on jätkuvalt rahasüsteemi stabiilsuse tagamine ning pangasüsteemi turvalisuse ja stabiilsuse edendamine.

¹ Nende eelnõu olid Riigikogule esitanud EPNi liikmetest Riigikogu saadikud.

² Vt Lisad, lk 119-122.

1999. a esimesel poolel oli nõukogu tegevus pidevalt keskendunud kommertspankade arengu analüüsimisele. Nõukogu otsused probleemsete pankade suhtes korrastasid Eesti pangandusturgu ja aitasid kaasa pangasüsteemi stabiilsuse tugevdamisele. 1999. aastal sai EPNilt tegevusloa ka üks uus pank – AS Preatoni Pank.

Rahvusvahelise suhtluse käigus viibis Eesti Panga nõukogu visiidil Sloveenia Panga. Toimusid ühised arutelud Sloveenia keskpanga juhtide ja nõukogu liikmetega. Peamiseks kõneaineks oli keskpankade roll eurointegratsiooni ettevalmistamisel. Eesti ja Sloveenia on mõlemad Euroopa Liiduga liitumiskõneluste nn esimese ringi riikide nimistus, mistõttu kahel riigil on rohkesti ühiseid probleeme ja arengujooni.